

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๑
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

รายวิชา ศิลปะ(ดนตรี-นาฏศิลป์) กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ
ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๒๐ ชั่วโมง

ศึกษาและฝึกทักษะทางดนตรี-นาฏศิลป์ผ่านกระบวนการอธิบาย การร้องเพลง การเล่นดนตรี การแต่งเพลง การจัดแสดงดนตรี การวิจารณ์เปรียบเทียบ การฝึกทักษะการปฏิบัติ อธิบายเกี่ยวกับอิทธิพลของดนตรีที่มีต่อบุคคลและสังคม อธิบายเหตุผลในการเลือกใช้อุปกรณ์ประกอบดนตรีในการสร้างสรรค์งานดนตรีของตนเอง ร้องเพลงเล่นดนตรีเดี่ยวและรวมวง อธิบายเหตุผลในการเลือกใช้อุปกรณ์ประกอบดนตรีในการสร้างสรรค์งานดนตรีของตนเอง เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างงานดนตรีของตนเองและผู้อื่น จัดการแสดงดนตรี บรรยายวิวัฒนาการของดนตรีแต่ละยุคสมัย เปรียบเทียบองค์ประกอบที่ใช้ในงานดนตรีและงานศิลปะอื่น แต่งเพลงสั้นๆ นำเสนอแนวคิดจากเนื้อเรื่องของการแสดงที่สามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

อธิบายความสำคัญนาฏศิลป์และการละครในชีวิตประจำวัน แสดงความคิดเห็นในการอนุรักษ์นาฏศิลป์และการละครมีทักษะในการใช้ความคิดในการพัฒนารูปแบบการแสดง วิเคราะห์เปรียบเทียบงานนาฏศิลป์ที่มีความแตกต่างกัน โดยใช้ความรู้เรื่ององค์ประกอบนาฏศิลป์ ใช้นาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางละครที่เหมาะสมบรรยายเปรียบเทียบการแสดงอาภักภักิยาของผู้คนในชีวิตประจำวันและการแสดงโดยใช้นาฏยศัพท์มีทักษะในการแปลความและสื่อสารผ่านการแสดง ระบุโครงสร้างของบทละครโดยใช้ศัพท์ทางการละคร ออกแบบและสร้างสรรค์อุปกรณ์และเครื่องแต่งกายเพื่อแสดงนาฏศิลป์และละครที่มาจากวัฒนธรรมต่าง ๆ

โดยใช้กระบวนการกลุ่ม การสืบค้นข้อมูล การออกแบบ ใช้ทักษะกระบวนการคิด ทักษะกระบวนการแก้ปัญหา ทักษะกระบวนการใช้ชีวิต ทักษะกระบวนการสื่อสาร ทักษะกระบวนการใช้เทคโนโลยี เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจ เห็นคุณค่า กล้าคิดและแสดงออกในงานศิลปะอย่างสร้างสรรค์ มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง มุ่งมั่นในการทำงาน รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ รักความเป็นไทย มีจิตสาธารณะ และสามารถประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด

ศ ๒.๑ ม.๓/๒ ม.๓/๓ ม.๓/๔ ม.๓/๕ ม.๓/๖

ศ ๒.๒ ม.๓/๑

ศ ๓.๑ ม.๓/๒ ม.๓/๓ ม.๓/๔ ม.๓/๕ ม.๓/๖

ศ ๓.๒ ม.๓/๑ ม.๓/๒ ม.๓/๓

รวม ๑๔ ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๑
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

รายวิชา ศิลปะ(ดนตรี-นาฏศิลป์) กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ
ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๒๐ ชั่วโมง

สาระที่ ๒ ดนตรี

มาตรฐาน ศ ๒.๑ เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่าดนตรี
ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ม๓/๑. เปรียบเทียบองค์ประกอบที่ใช้ในงานดนตรีและงานศิลปะอื่น

ม๓/๒. ร้องเพลง เล่นดนตรีเดี่ยว และรวมวง โดยเน้นเทคนิคการร้อง การเล่น การแสดงออก และ
คุณภาพเสียง

ม๓/๓. แต่งเพลงสั้น ๆ จังหวะง่าย ๆ

ม๓/๔. อธิบายเหตุผลในการเลือกใช้อุปกรณ์ประกอบดนตรีในการสร้างสรรค์ งานดนตรีของตนเอง

ม๓/๕. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างงานดนตรีของตนเองและผู้อื่น

ม๓/๖. อธิบายเกี่ยวกับอิทธิพลของดนตรีที่มีต่อบุคคลและสังคม

ม๓/๗. นำเสนอหรือจัดการแสดงดนตรีที่เหมาะสมโดยการบูรณาการกับสาระ การเรียนรู้อื่นในกลุ่ม
ศิลปะ

มาตรฐาน ศ ๒.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของดนตรีที่เป็น
มรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

ม๓/๑. บรรยายวิวัฒนาการของดนตรีแต่ละ ยุคสมัย

ม๓/๒. อภิปรายลักษณะเด่นที่ทำให้งานดนตรีนั้นได้รับการยอมรับ

สาระที่ ๓ นาฏศิลป์

มาตรฐาน ศ ๓.๑ เข้าใจ และแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่า
นาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ม๓/๑. ระบุโครงสร้างของบทละครโดยใช้ศัพท์ทางการละคร

ม๓/๒. ใช้นาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางการละครที่เหมาะสมบรรยายเปรียบเทียบการแสดงอาภักภักิยา
ของผู้คนในชีวิตประจำวันและในการแสดง

ม๓/๓. มีทักษะในการใช้ความคิดในการพัฒนารูปแบบการแสดง

ม๓/๔. มีทักษะในการแปลความและการสื่อสารผ่านการแสดง

ม๓/๕. วิเคราะห์เปรียบเทียบงานนาฏศิลป์ที่มีความแตกต่างกันโดยใช้ความรู้เรื่ององค์ประกอบ
นาฏศิลป์

ม๓/๖. ร่วมจัดงานการแสดงในบทบาทหน้าที่ต่าง ๆ

ม๓/๗. นำเสนอแนวคิดจากเนื้อเรื่องของการแสดงที่สามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

มาตรฐาน ศ ๓.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์
ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นภูมิปัญญาไทยและสากล

ม๓/๑. ออกแบบ และสร้างสรรค์อุปกรณ์และเครื่องแต่งกายเพื่อแสดงนาฏศิลป์และละครที่มาจาก
วัฒนธรรมต่าง ๆ

ม๓/๒. อธิบายความสำคัญและบทบาทของนาฏศิลป์และการละครในชีวิตประจำวัน

ม๓/๓. แสดงความคิดเห็นในการอนุรักษ์

โครงสร้างรายวิชา

รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๑

รายวิชา ศิลปะ(ดนตรี-นาฏศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

ภาคเรียนที่ ๑

รวมเวลา ๒๐ ชั่วโมง

จำนวน ๐.๕ หน่วยกิต

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้/แผนการ จัดการเรียนรู้ที่	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๑	ที่มาความสำคัญสร้างสรรค์ เพลงไทย						
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง วิวัฒนาการดนตรีไทย สมัยสุโขทัย	ศ ๒.๒ ม. ๓/๑ บรรยายวิวัฒนาการ ของดนตรีแต่ละยุค สมัย	เขียนประเด็นสำคัญ ที่ได้รับตาม วัตถุประสงค์ของสาร ที่ได้รับ (๑.๑.๓)	วิถีการดำเนินชีวิตของชาวสุโขทัย ในสมัยนั้น มีแต่ความสนุกสนาน รื่นเริง ด้วยการบรรเลงดนตรีและ ขับร้องกันโดยทั่วไป ทั้งยังอยู่ใน ฐานะผู้เล่นเอง แสดงเองอีกด้วย มิได้มีเพียงแต่ผู้ฟังที่คั่นด้วยกรอบ ของเวทีจนกลายเป็นผู้เล่นกับ ผู้ชมเหมือนดังปัจจุบัน นอกจากนี้ ข้อความในศิลาจารึกยังกล่าวถึง ชื่อเครื่องดนตรีไทยไว้อีกด้วย	๑. เครื่องดนตรีในสมัยสุโขทัย ๒. วงดนตรีไทยในสมัยสุโขทัย ๓. เพลงไทยในสมัยสุโขทัย	๑	
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง วิวัฒนาการดนตรีไทย สมัยอยุธยา	ศ ๒.๒ ม. ๓/๑ บรรยายวิวัฒนาการ ของดนตรีแต่ละยุค สมัย	เขียนประเด็นสำคัญ ที่ได้รับตาม วัตถุประสงค์ของสาร ที่ได้รับ (๑.๑.๓)	ในสมัยกรุงศรีอยุธยาดนตรีไทย เจริญขึ้นมาก ประชาชนนิยมเล่น กันอย่างแพร่หลาย เครื่องดนตรี ในสมัยนี้ก็ได้มาตั้งแต่สุโขทัย แต่ ได้มีการปรับปรุงรูปร่างและการ	๑. เครื่องดนตรีในสมัยอยุธยา ๒. วงดนตรีไทยในสมัยอยุธยา ๓. เพลงไทยในสมัยอยุธยา	๑	

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้/แผนการ จัดการเรียนรู้ที่	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
				ประสมวงดนตรี มีการคิดเครื่องดนตรีเพิ่ม เช่น จะเข้ ทำให้ในสมัยอยุธยานี้มีเครื่องดนตรีครบทุกชนิด			
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง วิวัฒนาการดนตรีไทย สมัยรัตนโกสินทร์ (๑)	ศ ๒.๒ ม. ๓/๑ บรรยายวิวัฒนาการ ของดนตรีแต่ละยุค สมัย	เขียนประเด็นสำคัญ ที่ได้รับตาม วัตถุประสงค์ของสาร ที่ได้รับ (๑.๑.๓)	นับตั้งแต่พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราชเป็นปฐมกษัตริย์แห่งราชวงศ์จักรีและพระมหากษัตริย์องค์ต่อ ๆ มาเป็นลำดับจนถึงรัชกาลปัจจุบันแห่งกรุงรัตนโกสินทร์ นับเป็นระยะเวลายาวนาน ๒๔๐ กว่าปีแล้ว ดังนั้น เราจึงแบ่งช่วงระยะเวลาทางประวัติศาสตร์ดนตรีไทยในสมัยรัตนโกสินทร์ออกเป็น ๓ ระยะ (พิชิต ชัยเสรี, ๒๕๔๒) ได้แก่ ๑.) ยุคฟื้นฟู ๒.) ยุครุ่งเรือง ๓.) ยุคคลี่คลาย	ดนตรีไทยในสมัยรัตนโกสินทร์ ยุคฟื้นฟู (ช่วงรัชกาลที่ ๑ ถึงรัชกาลที่ ๓) และ ยุครุ่งเรือง (ช่วงรัชกาลที่ ๔ ถึงรัชกาลที่ ๖)	๑	
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง วิวัฒนาการดนตรีไทย สมัยรัตนโกสินทร์ (๒)	ศ ๒.๒ ม. ๓/๑ บรรยายวิวัฒนาการ ของดนตรีแต่ละยุค สมัย	เขียนประเด็นสำคัญ ที่ได้รับตาม วัตถุประสงค์ของสาร ที่ได้รับ (๑.๑.๓)	นับตั้งแต่พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราชเป็นปฐมกษัตริย์แห่งราชวงศ์จักรีและพระมหากษัตริย์องค์ต่อ ๆ มา	ดนตรีไทยในสมัยรัตนโกสินทร์ ยุคคลี่คลาย (ช่วงรัชกาลที่ ๗ ถึงรัชกาลปัจจุบัน)	๑	๕

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้/แผนการ จัดการเรียนรู้ที่	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
				เป็นลำดับจนถึงรัชกาลปัจจุบัน แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ นับเป็น ระยะเวลายาวนาน ๒๔๐ กว่าปี แล้ว ดังนั้น เราจึงแบ่งช่วง ระยะเวลาทางประวัติศาสตร์ ดนตรีไทยในสมัยรัตนโกสินทร์ ออกเป็น ๓ ระยะ (พิชิต ชัยเสรี, ๒๕๔๒) ได้แก่ ๑.) ยุคฟื้นฟู ๒.) ยุครุ่งเรือง ๓.) ยุคคลี่คลาย			
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง อิทธิพลของดนตรีที่มีต่อ บุคคล	ศ ๒.๑ ม. ๓/๖ อธิบายเกี่ยวกับ อิทธิพลของดนตรีที่มี ต่อบุคคลและสังคม	เขียนประเด็นสำคัญที่ ได้รับตาม วัตถุประสงค์ของสาร ที่ได้รับ (๑.๑.๓)	มนุษย์รู้จักการเล่นดนตรีมาตั้งแต่ สมัยก่อนประวัติศาสตร์และมี วิวัฒนาการมาเป็นรูปแบบที่เป็น มาตรฐานจนถึงปัจจุบัน ซึ่งการ ขับร้องและการบรรเลงดนตรีใน ปัจจุบันมีกฎเกณฑ์และข้อบังคับ สำหรับดนตรี ทั้งดนตรีไทยและ สากล ซึ่งรูปแบบและข้อบังคับที่ เป็นมาตรฐานนี้ เป็นกฎเกณฑ์ที่ ใช้ในการเรียนการบรรเลงและ การขับร้องดนตรี ตลอดจนการ พัฒนาด้านสุขภาพจิตให้เป็นผู้ที่มี	๑. ดนตรีกับบุคลิกภาพ ๒. ดนตรีกับสุขภาพจิต ๓. ดนตรีกับการพัฒนาด้าน กล้ามเนื้อ ๔. ดนตรีกับการพัฒนาสายตา ๕. ดนตรีกับการพัฒนาทักษะ การฟัง ๖. ดนตรีทำให้สติปัญญาดี	๑	

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้/แผนการ จัดการเรียนรู้ที่	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
				สุขภาพจิตดี ซึ่งดนตรีมีอิทธิพล ต่อร่างกาย จิตใจและสติปัญญา			
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง อิทธิพลของดนตรีที่มีต่อ สังคม	ศ ๒.๑ ม. ๓/๖ อธิบายเกี่ยวกับ อิทธิพลของดนตรีที่มี ต่อบุคคลและสังคม	เขียนประเด็นสำคัญที่ ได้รับตาม วัตถุประสงค์ของสาร ที่ได้รับ (๑.๑.๓)	ดนตรี คือ ศิลปะที่บุคคลในสังคม สร้างสรรค์ขึ้นมาใช้ร่วมกัน ใน บางครั้งอาจมีผู้เต้นรำเพิ่มเข้ามา อีก ซึ่งทุกคนล้วนต้องมียารมณ์ ร่วมกับเสียงดนตรีทั้งสิ้น ดนตรีจึง กลายเป็นวัฒนธรรมอีกอย่างหนึ่ง ของสังคมมนุษย์ และวัฒนธรรม ดนตรีของแต่ละสังคมล้วนเป็น เครื่องช่วยชี้บอกลักษณะของ ขนบธรรมเนียมประเพณี กิจกรรมและชาติพันธุ์ที่กลุ่มใน สังคมนั้น ๆ ปฏิบัติจึงอยาก นำเสนออิทธิพลของดนตรีที่มีต่อ สังคมไทย ซึ่งเป็นบริบทสังคมที่ ใกล้ตัว	๑. ดนตรีช่วยเสริมสร้างความ สามัคคีของคนในสังคมให้มี ความรักชาติ ๒. ดนตรีช่วยสะท้อนให้เห็น วิถีชีวิต สภาพสังคม การ ดำเนินชีวิตของชุมชนในสมัย ต่าง ๆ ๓. ดนตรีเป็นเครื่องบรรเลงใน พิธีกรรมต่าง ๆ ในสังคมไทย	๑	
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง อิทธิพลของดนตรีที่มีต่อ บุคคลและสังคม	ศ ๒.๑ ม. ๓/๖ อธิบายเกี่ยวกับ อิทธิพลของดนตรีที่มี ต่อบุคคลและสังคม	เขียนแสดงความคิด ความรู้สึก ข้อคิด ทั้ง เชิงบวกและเชิงลบ และทัศนคติของตนเอง	ชีวิตประจำวันในสังคมไทยผูกพัน อยู่กับศิลปะตลอดเวลา ดนตรีมี อิทธิพลสอดแทรกอยู่ใน ชีวิตประจำวัน เพราะดนตรีเป็น	๑. อิทธิพลของดนตรีที่มีต่อ บุคคล ๒. อิทธิพลของดนตรีที่มีต่อ สังคม	๑	

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้/แผนการ จัดการเรียนรู้ที่	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
			จากสารที่ได้รับ (๑.๑.๔)	เครื่องมือในการถ่ายทอด ความรู้สึก ความคิดจินตนาการ ของผู้คน จากศิลปินถึงชุมชนให้ เกิดความสุขสนาน ความซาบซึ้ง ใจ ความตื่นเต้น ความศรัทธา หมั่นในการดำเนินชีวิต ทั้งหมดนี้ ล้วนแล้วแต่เป็นสิ่งที่มียุทธพลใน สังคมไทยทั้งสิ้น			
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง สร้างสรรค์งานดนตรี (เพลงเกี่ยวข้าว)	ศ ๒.๑ ม. ๓/๒ ร้องเพลง เล่นดนตรีเดี่ยวและ รวมวง โดยเน้น เทคนิคการร้องการ เล่น การแสดงออก และคุณภาพเสียง ม. ๓/๓ แต่งเพลง สั้น ๆ จังหวะง่าย ๆ ม. ๓/๔ อธิบาย เหตุผลการเลือกใช้ องค์ประกอบดนตรี	กำหนดเป้าหมายใน การคิดสร้างสรรค์ ประมวลทบทวน ความรู้หรือข้อมูลที่ เกี่ยวข้องกับเรื่องที่คิด หรือสามารถ จินตนาการความคิด แปลกใหม่ จนได้ แนวคิดที่หลากหลาย ในการสร้างสิ่งใหม่ ตลอดจนนำเสนอและ อธิบายสิ่งใหม่ที่สร้าง ขึ้น เพื่อประโยชน์ต่อ ตนเอง (๒.๒.๒)	การแต่งเพลงเป็นการแสดงออก ทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ ซึ่งผู้ สร้างสรรค์ผลงานควรมีทักษะใน การอธิบายเหตุผลในการเลือกใช องค์ประกอบดนตรีกล่าวคือ เหตุผลในการเลือกใช้จังหวะและ การเรียบเรียงทำนอง การรอง เพลงและเล่นดนตรีให้มีคุณภาพ นั้น บุคลิกภาพ ทาทาง เทคนิค การหายใจ ผู้ขับร้องและผู้เล่น ดนตรีต้องสามารถเปรียบเทียบ ผลงานตนเองกับผู้อื่นได้เพื่อใช้ใน	การร้องเล่นพื้นบ้าน ของ ชาวบ้านในแถบภาคกลาง นิ ยมร้องเล่นในฤดูเก็บเกี่ยว เป็น การสร้างความสุขสนาน สร้างความสัมพันธ์ที่ดี การร้อง เล่นนิยมแบ่งเป็นฝ่าย ฝ่ายชาย เรียกว่า “พ่อเพลง” ฝ่ายหญิง เรียกว่า “แม่เพลง” คำร้อง เป็นไปอย่างเรียบง่าย บางครั้ง นิยมใช้ฉิ่ง กลอง บรรเลง ประกอบการร้องตามความ สะดวกและมีฉันทลักษณ์ใน การสร้างสรรค์คำกลอน	๑	

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้/แผนการ จัดการเรียนรู้ที่	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ในการสร้างสรรค์งาน ดนตรีของตนเอง ม. ๓/๕ เปรียบเทียบความ แตกต่างระหว่างงาน ดนตรีของตนเองและ ผู้อื่น		การพัฒนาผลงานดนตรีของ ตนเอง			
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง นำเสนอเพลงเกี่ยวข้าว	ศ ๒.๑ ม. ๓/๒ ร้องเพลง เล่นดนตรีเดี่ยวและ รวมวง โดยเน้น เทคนิคการร้องการ เล่น การแสดงออก และคุณภาพเสียง ม. ๓/๓ แต่งเพลง สั้น ๆ จังหวะง่าย ๆ ม. ๓/๔ อธิบาย เหตุผลการเลือกใช้ องค์ประกอบดนตรี ในการสร้างสรรค์งาน ดนตรีของตนเอง	นำความรู้ ทักษะมา สร้างชิ้นงาน/ผลงาน โดยระบุวิธีการทำงาน เพื่อนำไปใช้ในการ แก้ปัญหาคำถาม ชีวิตประจำวันและ สถานการณ์ปัจจุบัน ได้อย่างเหมาะสม โดยคำนึงถึง ผลกระทบต่อสังคม และสิ่งแวดล้อม (๔.๑.๑)	การร้องเล่นพื้นบ้าน ของชาวบ้าน ในแถบภาคกลาง นิยมร้องเล่นใน ฤดูเก็บเกี่ยว เป็นการสร้างความ สนุกสนาน สร้างความสัมพันธ์ที่ดี การร้องเล่นนิยมแบ่งเป็นฝ่าย ฝ่ายชายเรียกว่า “พ่อเพลง” ฝ่าย หญิงเรียกว่า “แม่เพลง” คำร้อง เป็นไปอย่างเรียบง่าย บางครั้ง นิยมใช้ฉิ่ง กลอง บรรเลง ประกอบการร้องตามความ สะดวกและมีฉันทลักษณ์ในการ สร้างสรรค์คำกลอน	เปรียบเทียบความแตกต่าง ระหว่างงานดนตรีของตนเอง และผู้อื่น และนำเสนอเพลง เกี่ยวข้าว	๑	๑๐

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้/แผนการ จัดการเรียนรู้ที่	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ม. ๓/๕ เปรียบเทียบความ แตกต่างระหว่างงาน ดนตรีของตนเองและ ผู้อื่น					
๒	ลีลาสื่อสารผ่านการแสดง						
	แผนการจัดการเรียนรู้ ที่ ๑๐ เรื่อง องค์ประกอบ และหลักการวิจารณ์ เปรียบเทียบงานนาฏศิลป์ไทย	ศ.๓.๑ ม.๓/๕ วิจารณ์เปรียบเทียบ งานนาฏศิลป์ที่มี ความแตกต่างกันโดย ใช้ความรู้เรื่อง องค์ประกอบ นาฏศิลป์	นำเสนอการวิจารณ์ การแสดงนาฏศิลป์ โดยใช้องค์ประกอบ ของการแสดง นาฏศิลป์ในการ วิจารณ์เปรียบเทียบ เห็นความสำคัญและ คุณค่าของการแสดง นาฏศิลป์ไทยซึ่งเป็น เอกลักษณ์ประจำ ชาติ(๑.๒)	หลักและวิธีการวิเคราะห์การ วิจารณ์การแสดงนาฏศิลป์ไทย ต้องบอกประเภทของการแสดง บอกประโยชน์และคุณค่าของการ แสดงนาฏศิลป์ไทย และบอก กระบวนการทำซ้ำของผู้แสดงได้โดย ใช้ความรู้เรื่ององค์ประกอบของ การแสดงนาฏศิลป์ ได้แก่ การ ฟ้อนรำ จังหวะ ดนตรี คำร้อง การแต่งกายแต่งหน้าและอุปกรณ์ ประกอบการแสดง	๑. องค์ประกอบของการแสดง นาฏศิลป์ - การฟ้อนรำ จังหวะ ดนตรี คำร้อง การแต่ง กายแต่งหน้าและอุปกรณ์ ประกอบการแสดง ๒. หลักการวิจารณ์การแสดง นาฏศิลป์ - การบรรยาย, การ วิเคราะห์องค์ประกอบต่างๆ, การตีความและการ ประเมินผล	๑	
กลางภาค							๑๐

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้/แผนการ จัดการเรียนรู้ที่	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
	แผนการจัดการเรียนรู้ ที่๑๑ เรื่อง รูปแบบนาฏศิลป์ไทย๑	ศ.๓/๑ ม.๓/๓ มี ทักษะในการใช้ ความคิดในการ พัฒนารูปแบบการ แสดง	นำเสนอองค์ความรู้ รูปแบบนาฏศิลป์ไทย และใช้ความคิดใน การพัฒนารูปแบบ การแสดง เห็นคุณค่า ของการแสดง นาฏศิลป์ไทยซึ่งเป็น เอกลักษณ์ประจำ ชาติ(๑.๓,๒.๒)	การแสดงนาฏศิลป์ไทยมีรูปแบบ และลักษณะเฉพาะของการแสดง แตกต่างกัน ดังนั้น ในการ สร้างสรรค์งานด้านนาฏศิลป์ไทย จึงจำเป็นต้องคำนึงถึงเอกลักษณ์ เฉพาะของการแสดงนาฏศิลป์แต่ ละรูปแบบ ได้แก่ รำ ละคร การ แสดงละคร การแสดงเป็นชุดเป็น ตอน ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนสามารถ สร้างสรรค์ งานด้านนาฏศิลป์และชมการ แสดงนาฏศิลป์ได้อย่างมีอรรถรส มากยิ่งขึ้น	รูปแบบการแสดงนาฏศิลป์ ไทย ๑. รำ - การแสดงที่มุ่งเน้นถึง ศิลปะท่วงท่า ดนตรี ไม่มีการ แสดงเป็นเรื่องราว ๒ ละคร - การแสดงที่มี ความหมายในตัวใช้ผู้แสดง สองคนขึ้นไป	๑	
	แผนการจัดการเรียนรู้ ที่๑๒ เรื่อง รูปแบบนาฏศิลป์ไทย๒	ศ.๓.๑ ม.๓/๓ มี ทักษะในการใช้ ความคิดในการ พัฒนารูปแบบการ แสดง	นำเสนอองค์ความรู้ รูปแบบนาฏศิลป์ไทย และใช้ความคิดใน การพัฒนารูปแบบ การแสดง เห็นคุณค่า ของการแสดง นาฏศิลป์ไทยซึ่งเป็น	การแสดงนาฏศิลป์ไทยมีรูปแบบ และลักษณะเฉพาะของการแสดง แตกต่างกัน ดังนั้น ในการ สร้างสรรค์งานด้านนาฏศิลป์ไทย จึงจำเป็นต้องคำนึงถึงเอกลักษณ์ เฉพาะของการแสดงนาฏศิลป์แต่ ละรูปแบบ ได้แก่ รำ ละคร การ แสดงละคร การแสดงเป็นชุดเป็น	รูปแบบการแสดงนาฏศิลป์ ไทย ๑. การแสดงละคร - การแสดงที่ดำเนินเป็น เรื่องราว ๒. การแสดงเป็นชุดเป็นตอน	๑	

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้/แผนการ จัดการเรียนรู้ที่	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
			เอกลักษณ์ประจำ ชาติ(๑.๓,๒.๒)	ตอน ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนสามารถ สร้างสรรค์งานด้านนาฏศิลป์และ ชมการแสดงนาฏศิลป์ได้อย่างมี อรรถรสมากยิ่งขึ้น	- การแสดงที่สอดแทรกอยู่ใน การแสดงละครที่ตัดตอนนำมา แสดงเป็นชุดเป็นตอนสั้น ๆ		
	แผนการจัดการเรียนรู้ ที่๑๓ เรื่อง บทบาทนาฏศิลป์และ แนวทางการสืบสาน อนุรักษ์ นาฏศิลป์และการละคร	ศ๓.๒ ม.๓/๒ อธิบาย ความสำคัญและ บทบาทของนาฏศิลป์ และการละครใน ชีวิตประจำวัน ม.๓/๓ แสดง ความคิดเห็นในการ อนุรักษ์	นำเสนอบทบาท นาฏศิลป์และแนว ทางการสืบสาน อนุรักษ์นาฏศิลป์และ การละคร เห็นคุณค่า และแนวทางการสืบ สาน อนุรักษ์ นาฏศิลป์และการ ละคร(๑.๔,๑.๒)	นาฏศิลป์เป็นศิลปะแขนงหนึ่งที่ สร้างสรรค์สุนทรีย์ด้านจิตใจและ อารมณ์ให้กับคนในสังคมและมี อิทธิพลต่อการดำเนินชีวิต สะท้อนวิถีชีวิตและกิจกรรมของ คนในสังคม เช่น บทบาทใน พิธีกรรมรัฐพิธีและ ราชพิธี การแสดงนาฏศิลป์ใน พิธีกรรมต่าง ๆ สามารถแสดงถึง ความเชื่อในพลังเหนือธรรมชาติ ของภูตผีปีศาจและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ทั้งหลาย ดังนั้นจึงต้องศึกษา แนวทางในการอนุรักษ์นาฏศิลป์ และวิธีการดำเนินการ ในการ อนุรักษ์นาฏศิลป์ไทยไม่ให้เลือน หายไปจากสังคมไทย	๑. บทบาทของนาฏศิลป์ - บทบาททางการศึกษา, บทบาททางธุรกิจและ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว บทบาทในการอนุรักษ์และ เผยแพร่เอกลักษณ์ของชาติ ๒. แนวทางการอนุรักษ์ นาฏศิลป์ ๑) กลุ่มผู้คนสร้างงานเป็นผู้ ที่คิดริเริ่มสร้างสรรค์งาน - ควรมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ หรือมีรสนิยมที่จะสร้างผลงาน ด้านนาฏศิลป์ ๒) กลุ่มผู้ชม - ให้ความรู้ พื้นฐานในด้านการแสดง นาฏศิลป์ จัดกิจกรรมการ	๑	

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้/แผนการ จัดการเรียนรู้ที่	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
					แสดงนาฏศิลป์ไทย ประชาสัมพันธ์ให้กว้างขวาง		
	แผนการจัดการเรียนรู้ ที่๑๔ เรื่อง สื่อสารลีลาภาษาท่า๑	ศ๓.๑ ม.๓/๒ ใช้ นาฏยศัพท์หรือศัพท์ ทางการละครที่ เหมาะสมบรรยาย เปรียบเทียบการ แสดงอาภักิริยา ของผู้คนใน ชีวิตประจำวันและใน การแสดง ม.๓/๔ มีทักษะ ในการแปลความและ การสื่อสารผ่านการ แสดง	นำเสนอทำนาฏย ศัพท์ ภาษาท่า ได้ อย่างถูกต้องตามหลัก นาฏศิลป์ไทย เห็น คุณค่าของการแสดง นาฏศิลป์ไทยและ แสดงออกด้วยความ มั่นใจ (๑.๑)	โดยปกติแล้วมนุษย์จะใช้ท่าทาง ประกอบคำพูด ให้ผู้ฟังเข้าใจ ความหมายได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ใน การแสดงนาฏศิลป์ ได้นำท่า ธรรมชาติเหล่านี้มาประดิษฐ์ขึ้น เป็นท่าทางที่สวยงาม และยังมี ท่าทางเฉพาะที่ในทางนาฏศิลป์ เรียกเพื่อความเข้าใจตรงกันใน ท่าทางต่างๆ คือ นาฏยศัพท์และ ภาษาท่า	๑. นาฏยศัพท์ - ศัพท์เฉพาะ ทางวิชานาฏศิลป์แบ่งออกเป็น นาฏยศัพท์ ๓ หมวด ได้แก่ นามศัพท์ กิริยาศัพท์ เบ็ดเตล็ด ๒. ภาษาท่า - เป็นการนำ ท่าทางและสีหน้าที่มีอยู่ตาม ธรรมชาติ มาปฏิบัติเป็น ท่าทางนาฏศิลป์ไทยที่มี ความหมายแทนคำพูด ให้ สอดคล้องกับจังหวะเพลงและ การขับร้อง	๑	๕
	แผนการจัดการเรียนรู้ ที่๑๕ เรื่อง สื่อสารลีลาภาษาท่า๒	ศ๓.๑ ม.๓/๒ ใช้ นาฏยศัพท์หรือศัพท์	นำเสนอทำนาฏย ศัพท์ ภาษาท่าได้	โดยปกติแล้วมนุษย์จะใช้ท่าทาง ประกอบคำพูดให้ผู้ฟังเข้าใจ	๑. นาฏยศัพท์ - ศัพท์เฉพาะ ทางวิชานาฏศิลป์แบ่งออกเป็น	๑	

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้/แผนการ จัดการเรียนรู้ที่	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ทางการละครที่ เหมาะสมบรรยาย เปรียบเทียบการ แสดงอากัปกิริยาของ ผู้คนในชีวิตประจำวัน และในการแสดง ม.๓/๔ มี ทักษะในการแปล ความและการสื่อสาร ผ่านการแสดง	อย่างถูกต้องตามหลัก นาฏศิลป์ไทย เห็น คุณค่าของการแสดง นาฏศิลป์ไทยและ แสดงออกด้วยความ มั่นใจ(๑.๑,๑.๓,๒.๒)	ความหมายได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ใน การแสดงนาฏศิลป์ ได้นำท่า ธรรมชาติเหล่านี้มาประดิษฐ์ขึ้น เป็นท่าทางที่สวยงาม และยังมี ท่าทางเฉพาะที่ในทางนาฏศิลป์ เรียกเพื่อความเข้าใจตรงกันใน ท่าทางต่างๆ คือ นาฏยศัพท์ ภาษาท่า	นาฏยศัพท์ ๓ หมวด ได้แก่ นามศัพท์ กิริยาศัพท์ เบ็ดเตล็ด ๒ ภาษาท่า - เป็นการนำ ท่าทางและสีหน้าที่มีอยู่ตาม ธรรมชาติ มาปฏิบัติเป็น ท่าทางนาฏศิลป์ไทยที่มี ความหมายแทนคำพูด ให้ สอดคล้องกับจังหวะเพลงและ การขับร้อง		
	แผนการจัดการเรียนรู้ ที่๑๖ เรื่อง ฝึกการแสดงเต้นกำรำ เคียว๑	ศ๓.๑ ม.๓/๒ ใช้ นาฏยศัพท์หรือศัพท์ ทางการละครที่ เหมาะสมบรรยาย เปรียบเทียบการ แสดงอากัปกิริยาของ ผู้คนในชีวิตประจำวัน และในการแสดง ม.๓/๔ มี ทักษะในการแปล	นำเสนอประวัติการ แสดงเต้นกำรำเคียว การขับร้องเพลงเต้น กำรำเคียว เห็น คุณค่าและ ความสำคัญของการ แสดงพื้นบ้านซึ่งเป็น วัฒนธรรมอันดีงาม ไทย(๑.๑)	การแสดงเต้นกำรำเคียว เป็นการละเล่นพื้นเมืองที่เก่าแก่ แบบหนึ่งของชาวชนบทในภาค กลางของไทย ซึ่งในเนื้อเพลงแต่ ละตอนจะสะท้อนให้เห็นสภาพ ความเป็นอยู่ของชาวบ้านอย่าง ชัดเจน พ่อเพลงร้องชักชวนแม่ เพลงให้ออกมาเต้นกำรำเคียวโดย ร้องเพลงและเต้นออกไปรำล่อ ฝ่ายหญิงและแม่เพลงก็ร้องและ รำแก้กันไป ซึ่งในการแสดงผู้	๑. ประวัติการแสดงเต้นกำรำ เคียว - การแสดงเต้นกำรำ เคียว เป็นการละเล่นพื้นเมือง ที่เก่าแก่แบบหนึ่งของชาว ชนบทในภาคกลางของไทย แถบจังหวัดนครสวรรค์ ๒. การร้องเพลงเต้นกำรำ เคียว	๑	

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้/แผนการ จัดการเรียนรู้ที่	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ความและการสื่อสาร ผ่านการแสดง		แสดงต้องใช้นาฏยศัพท์และภาษา ท่าในการตีบทร้องสื่อความหมาย ผู้แสดงจึงต้องมีทักษะในเรื่อง ภาษาท่าเพื่อแปลความหมายของ เนื้อเพลงสื่อสารผ่านการแสดง			
	แผนการจัดการเรียนรู้ ที่๑๗ เรื่อง ฝึกการแสดงเต้นกำรำ เคียว๒	ศ๓.๑ ม. ม.๓/๒ ใช้นาฏยศัพท์หรือศัพท์ ทางการละครที่ เหมาะสมบรรยาย เปรียบเทียบการ แสดงอาภักปฏิกิริยาของ ผู้คนในชีวิตประจำวัน และในการแสดง ม.๓/๔ มี ทักษะในการแปล ความและการสื่อสาร ผ่านการแสดง ศ๓.๒ ม.๓/๑ ออกแบบ และ สร้างสรรค์อุปกรณ์ และเครื่องแต่งกาย	นำเสนอประวัติการ แสดงเต้นกำรำเคียว การขับร้องเพลงเต้น กำรำเคียว เห็น คุณค่าและ ความสำคัญของการ แสดงพื้นบ้านซึ่งเป็น วัฒนธรรมอันดีงาม ของไทย(๑.๑,๑.๒)	การแสดงเต้นกำรำเคียว เป็น การละเล่นพื้นเมืองที่เก่าแก่แบบ หนึ่งของชาวนบพในภาคกลาง ของไทย ซึ่งในเนื้อเพลงแต่ละ ตอนจะสะท้อนให้เห็นสภาพ ความเป็นอยู่ของชาวบ้านอย่าง ชัดเจน พ่อเพลงร้องชักชวนแม่ เพลงให้ออกมาเต้นกำรำเคียวโดย ร้องเพลงและเต้นออกไปรำล่อ ฝ่ายหญิง และแม่เพลงก็ร้องและ รำแก้กันไป ซึ่งในการแสดงผู้ แสดงต้องใช้นาฏยศัพท์และภาษา ท่าในการตีบทร้องสื่อความหมาย ผู้แสดงจึงต้องมีทักษะในเรื่อง ภาษาท่าเพื่อแปลความหมายของ เนื้อเพลงสื่อสารผ่านการแสดง	๑. ประวัติการแสดงเต้นกำรำ เคียว - การแสดงเต้นกำรำ เคียว เป็นการละเล่นพื้นเมือง ที่เก่าแก่แบบหนึ่งของชาว ชนบทในภาคกลางของไทย แถบจังหวัดนครสวรรค์ ๒. การร้องเพลงเต้นกำรำ เคียว ๓. การประดิษฐ์อุปกรณ์การ แสดง - ทำเคียวจากกระดาด ลึงและทำรวงข้าวจากวัสดุ เหลือใช้	๑	

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้/แผนการ จัดการเรียนรู้ที่	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		เพื่อแสดงนาฏศิลป์ และละครที่มาจาก วัฒนธรรมต่าง ๆ					
	แผนการจัดการเรียนรู้ ที่ ๑๘ เรื่อง วางแผนจัดการแสดง	ศ๓.๑ ม.๓/๖ ร่วมจัด งานการแสดงใน บทบาทหน้าที่ต่าง ๆ	ดำเนินการวางแผน การจัดการแสดง (ตารางการฝึกซ้อม นัดหมายวันที่ นำเสนอการแสดง) และทำบัตรเชิญแขก ให้มาชมการแสดง เห็นคุณค่าและ ความสำคัญของการ แสดงพื้นบ้านซึ่งเป็น วัฒนธรรมอันดีงาม ของไทย (๒.๑,๒.๒,๓.๑)	ในการจัดการแสดงนาฏศิลป์ ต้อง มีการวางแผนตามขั้นตอนการ ดำเนินการจัดการแสดง แบ่ง หน้าที่ผู้รับผิดชอบ ออกเป็น ๓ ฝ่าย ๑) ฝ่ายอำนวยการแสดง ๒) ฝ่ายจัดการแสดง ๓) ฝ่ายธุรการ	๑. การวางแผนการจัดการ แสดง - ตารางการฝึกซ้อม นัด หมายวันที่นำเสนอการแสดง ๒. ทำบัตรเชิญ - ออกแบบ และวิธีการทำ	๑	
	แผนการจัดการเรียนรู้ ที่ ๑๙ เรื่อง ฝึกซ้อมการแสดง	ศ๓.๑ ม.๓/๖ ร่วมจัด งานการแสดงใน บทบาทหน้าที่ต่าง ๆ	ฝึกซ้อมการแสดงตาม แผนการจัดการแสดง และทำบัตรเชิญแขก ให้มาชมการแสดง	ในการจัดการแสดงนาฏศิลป์ ต้อง มีการวางแผนตามขั้นตอนการ ดำเนินการจัดการแสดง แบ่ง	๑. ฝึกซ้อมการแสดง - ตาม ตารางการฝึกซ้อม นัดหมาย วันที่นำเสนอการแสดง	๑	

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้/แผนการ จัดการเรียนรู้ที่	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
			เห็นคุณค่าและ ความสำคัญของการ แสดงพื้นบ้านซึ่งเป็น วัฒนธรรมอันดีงาม ของไทย (๑.๑,๒.๑,๒.๒,๓.๑)	หน้าที่ผู้รับผิดชอบ ออกเป็น ๓ ฝ่าย ๑) ฝ่ายอำนวยการแสดง ๒) ฝ่ายจัดการแสดง ๓) ฝ่ายธุรการ	๒. ทำบัตรเชิญ - ออกแบบ และวิธีการทำ		
	แผนการจัดการเรียนรู้ ที่ ๒๐ เรื่อง การแสดงต้นกำรำเคียว	ศ๓.๑ ม.๓/๔ มี ทักษะในการแปล ความและการสื่อสาร ผ่านการแสดง ม.๓/๖ ร่วมจัด งานการแสดงใน บทบาทหน้าที่ต่าง ๆ	จัดการแสดงและ นำเสนอการแสดง ต้นกำรำเคียว เห็น คุณค่าและ ความสำคัญของการ แสดงพื้นบ้านซึ่งเป็น วัฒนธรรมอันดีงาม ของไทย (๑.๑,๒.๑,๒.๒)	การแสดงต้นกำรำเคียว ต้องมี การวางแผนตามขั้นตอนการ ดำเนินการจัดการแสดง แบ่ง หน้าที่ผู้รับผิดชอบและสามารถ สื่อสารทำทางตามบทร้องผ่าน การแสดงให้ผู้ชมเข้าใจ	๑. จัดการแสดงต้นกำรำเคียว ๒. นำเสนอการแสดงต้นกำรำ เคียว	๑	๑๐
ปลายภาค							๑๐
รวม						๒๐	๕๐